

bortfalde, og at Selskaberne skulde have Forpligtelse til at opgive deres Nettoindtægt. Udvalget mente altsaa, at naar en Aktiebeskatning skulde indføres og bringe Fordel for Kommunerne, maatte man hellere ligefrem fastslaa Dobbeltbeskatningen og vedfende sig den, samt træffe de Bestemmelser, som man fandt fornødne, for at sikre Kommunerne, at de ogsaa erholdt den fulde Skat for Selskaberne.

Der rejste sig imidlertid i Udvalget forskellige Betæneligheder ved en ensartet Beskatning — 2 pCt. — for alle Selskaber. Først var der danske Selskaber, hvis væsentligste eller udelukkende Indtægt fremgik af Virksomhed i Udlandet, saaledes det „Store nordiske Telegraf-selskab“, hvis Overskud i de 10 Aar 1882—1891 havde andraget i alt 39,347,159 Kr., deraf i 1891 4,427,667 Kr. Ved at belægge f. Eks. dette Selskab med 2 pCt. Skat, altsaa ca. 90,000 Kr. aarlig, frygtede man for — som af Ordføreren for Udvalget anført — at det, for at spare Skatten skulde tage Domicil uden for Landets Grænser, hvorfor det blev vedtaget og af Regeringen tiltraadt, at danske Selskaber, som godtgjorde, at mindst Halvdelen af deres Bruttodriftsindtægt hidrører fra Virksomhed i Udlandet, kun skulde være skattepligtige af Halvdelen af deres Nettoindtægt, hvad der var ensbetydende med, at de kun skulde spare 1 pCt. i Skat af deres Overskud.

Den anden Betænelighed gjaldt Forholdet imellem Beskatningen af indenlandske og her i Landet arbejdende udenlandske Selskaber. Hvad disse sidste angaar, er det væsentlig de udenlandske Forsikrings-selskaber, af hvilke her i Landet arbejde mindst 100. Nøjagtig lader Tallet sig ikke angive, da en Del af dem ikke gør Firmaanmeldelse, hvilket — i Forbigaaende sagt — utvivlsomt vil kunne blive en Hindring for Beskatningen for disses Vedkommende.

Det blev gjort gældende, at ved Beskatning af indenlandske og udenlandske Selskaber, vilde de førstnævnte komme til at ram-

mes langt føleligere, naar Skatteprocenten var den samme, idet de indenlandske vilde komme til at betale Skat af deres samlede Regnskabs Overskud, medens de sidste kun vilde have at spare Skat af deres Driftsoverskud. For at anskueliggøre Forstellen vil nærværende Mindretal anføre et Eksempel, hvorved det forudsættes, at et udenlandsk og det indenlandske Brandforsikrings-selskab „det lgl. octr. alm. Brandassurance Co.“ her i Danmark netop have en lige stor Forretning og samme Overskud af Virksomheden, hvilket vilde blive Tilfældet, hvis de f. Eks. drev Virksomheden i Jællensflaab, saaledes at Halvdelen af Forretningens Indtægter og Udgifter tilfaldt hvert Selskab. Derjom under saadanne Forhold Overskuddet af Virksomheden i et Aar var 60,000 Kr., da vilde det udenlandske Selskab have haft at tilsvare 2 pCt. af 30,000 Kr. eller 600 Kr. i Skat, medens det nævnte danske Selskab, hvis Renteindtægt af Aktiekapital og Reserver andrager 240,000 Kr. vilde have at betale Skat af 270,000 eller 5,400 Kr., o: 9 Gange saa meget som den udenlandske Kompagnon, hvis Virksomhed og Driftsoverskud havde været nøjagtig den samme. For at høre noget derpaa vedtog et Flertal af Udvalget, at Skatten for udenlandske Selskaber skulde andrage 3 pCt. af deres Overskud, for indenlandske derimod 2 pCt.

Paa den Maade fremtraadte i Fjor Forslaget ved 2den Behandling og vedtoges af Folketinget, altsaa faktisk med de tre forskellige Skatteprocenter 1, 2 og 3, henholdsvis for danske Selskaber, der væsentlig arbejde i Udlandet, danske Selskaber, der væsentlig virkede i Indlandet og udenlandske Selskaber, som virke i Danmark.

Ved Forelæggelsen af Forslaget i indværende Aar, har Indenrigsministeriet imidlertid paa samme Tid, som man tiltræder Folketingets Standpunkt om, at Aktionærens Fradragsret bortfalder, og at Selskaberne skulle have Angivelsepligt, samt at de væsentlig i Udlandet virkende Selskaber kun skulle